

NÉVADÓNK

Zsíros Tibor 1930. június 8-án született Budapesten. Kosárlabda szakedző, mesteredző. 1940–49 között a Szent László Gimnáziumban tanult, ahol három középiskolás bajnoki címhez segítette iskoláját (1946, 1948, 1949). 1945-től a BSZKRT, 1950–1961 között a Ganz Mávag játékosa, ahonnan 116 alkalommal volt válogatott. Kétszeres magyar bajnok (egyszer a BSZKRT-utód Előrével, egyszer a MÁVAG-gal), négyszeres ezüstérmes, kilencszeres bronzérmes.

Három olimpián (1948, 1952, 1960) és négy Európa-bajnokságon szerepelt. Tagja volt azon válogatottnak, amely az 1953-as Európa-bajnokságon ezüst-, az 1955-ös (budapesti) EB-n aranyérmes nyert (utóbbinál a csapat legjobb dobója 152 ponttal). 1954-ben főiskolai világbajnok. Játékos pályafutása befejezése után szövetségi kapitány, az 1964-es tokiói olimpiai csapat (a válogatott szövetségi kapitányaként negyedik olimpiája) és a Ganz Mávag edzője, játékezető, majd ellenőr. Folyamatosan dolgozott a Magyar Kosárlabdázók Országos Szövetségében és a Budapesti Kosárlabdázók Szövetségében. Mesteredző, a Mesteredzői Testület tagja, a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kitüntetettje, Budapest és Kőbánya díszpolgára.

Közben huszonnégy éven keresztül a diáksportmozgalomban is dolgozott, amelynek során a fővárosban számos diákolimpiai mérkőzést vezetett. Nagy pedagógia érzékkel és végtelen gyermekszeretettel irányította a csapatokat. Minden kritikus szituációban a fair play szellemében döntött. Éveken keresztül volt sporttáborok oktatója, ahol sok gyerekkel szeretett meg a sportágot.

A nagyszerű sportember, mindenki Zsizi bácsija legendává vált hazánk sportéletében, keze alatt sok játékos, játékezető pallérozódott, állandó vendége volt a különböző gálmérkőzéseknek, a diákolimpiáknak és a streetball fesztiváloknak is.

2008-ban „Kosárarany” címmel könyvet írt, amelyben szeretettel és büszkeséggel emlékezett középiskolás éveire is. A könyv

második része 2010. május 29-én jelent meg „Az aranykor után” címmel. Ebben az 1955-ös Európa-bajnoki cím-től napjainkig mutatta be a honi kosárlabdaéletet rengeteg adattal, történetekkel, dokumentumokkal.

Harmadik könyve 2012-ben jelent meg „Budapesti kosarasok” címmel és a fővárosi kosárlabdaélet történetét fogta át a kezdettől napjainkig. Szerzőtársa „Az első 100 évünk” című, a honi kosárlabdázásról írott könyvnek.

1948-ban, 18 évesen a londoni olimpián a válogatott tagja volt, 2012-ben, 82 éves legendaként, Londonban az olimpiát nézőként követhette végig.

Kőbányához, a Kőbányai Darazsakhoz sok különleges szál fűzte, számtalan eseményünkön vett részt, végigkísérte sikereinket, nehézségeinket és mindig segítőkész kezet nyújtott, amikor csak tehetett.

2012 decemberében a televízió nyilvánossága előtt jelentette be hozzájárulását a Kada utcai kosárlabdacsarnok és kosárlabda-akadémiánk névadásához. Így azt Zsíros Tibor Kosárlabda Csarnoknak, akadémiánkat pedig Zsíros Tibor Kosárlabda Akadémiának neveztük el.

Zsizi bácsi 2013. február 13-án adta lelkét Teremtőjének, búcsúztatása régi sikerei színhelyén, a Nemzeti Sportcsarnokban volt.

A róla elnevezett kosárlabdacsarnok vitrinjében őrizzük érmeit, relikviáit, a legendás lila csokornyakkendőt, valamint az 1955-ös Európa-bajnoki aranyérmét is.

Emlékét, személyiségét, példamutató emberségét és sportolói nagyságát megőrizzük az utókor, főleg a fiatal kosaras nemzedék számára.

